

BEWOGEN MET MALAWI

Wij zijn Martijn en Anneke van den Boogaart-Snoep. Samen met onze kinderen Thomas, Marije en Ruth zijn wij in september 2008 voor een periode van zes jaar uitgezonden naar Malawi. We zijn daar gaan werken omdat we ons bewogen voelen met onze medemensen in zuidelijk Afrika. We voelen ons geroepen om onze gaven en talenten in te zetten om hen te dienen. Zo willen we, samen met de kerk in Malawi, iets van Gods bevrijdende liefde laten zien in woord en daad. Anneke werkt als tropenarts in Ekwendeni Mission Hospital, in het noorden van Malawi. Dit ziekenhuis valt onder de verantwoordelijkheid van de Presbyteriaanse Kerk van Malawi. Martijn werkt als organisatieadviseur voor deze kerk.

Devaluatie en motivatie

In de afgelopen maanden is er heel wat beweging geweest in Malawi. Mensen waren erg hoopvol gestemd over de nieuwe president Joyce Banda. De rijen voor brandstof verdwenen. Angst en dreiging verdwenen. Maar een maand later verdween ook de waarde van de Malawi Kwacha voor de helft. Iets wat iedereen aan den lijve ondervindt. Omdat de salarissen niet omhoog gegaan zijn, maar schoolgeld en de prijzen voor levensmiddelen en brandstof wel bijna verdubbeld zijn, is iedereen er hard op achteruit gegaan.

In het ziekenhuis kan ik dat ook duidelijk merken. Patiënten komen niet of laat, omdat ze het weinig geld dat ze hebben niet aan ziektekosten uit willen geven. Tot nog toe hebben we de prijzen in het ziekenhuis nog niet verhoogd, maar eigenlijk zouden we dat wel moeten. De kosten die het ziekenhuis maakt bijvoorbeeld voor de medicijnen en brandstof zijn immers ook enorm gestegen. Maar wie kan het dan nog betalen om naar het ziekenhuis te gaan? Gelukkig hebben we voor de inkoop van medicijnen en handschoenen hulp gekregen van een aantal donoren. Dat maakt een groot verschil in deze tijd.

Ik merk het ook aan de motivatie van clinical officers (HBO-artsen). Met hun salaris van ongeveer 150 euro per maand kunnen ze niet veel. Daarbij doet hun hele familie wel beroep op hen om schoolgeld te betalen of bij te springen als er iemand ziek is. Als clinical officers voor de overheid werken hoeven ze veel minder diensten te doen en krijgen ze voor de diensten die ze doen vijf keer zoveel betaald. We proberen iets aan dat verschil te doen want anders verliezen we steeds meer clinical officers.

Tegelijkertijd is het mooi om te zien dat als het erop

aankomt verpleegkundigen en clinical officers echt gemotiveerd zijn voor de zorg van een patient. Kort geleden hadden we op de verloskunde meerdere zeer zieke moeders. Verpleegkundigen hebben uren lang aan het bed gestaan en ik heb samen met hen van alles geprobeerd. Samen gaven we medicijnen, samen hielpen we de moeder overeind, samen baden we. Later op de avond kwamen een aantal verpleegkundigen die al lang vrij waren nog even kijken bij de patient. Deze vrouw heeft het overleefd en samen waren we dankbaar. Zulke momenten maken het werk mooi en geven een tegenwicht voor de frustraties als het om salarissen gaat.

Alpha cursus

Onze huiskamer zit vol. Elk krukje, elke stoel, bank en tafeltje is bezet. Er is een gemêleerde groep van 23 jonge (Engels sprekende, wat hogeropgeleide) Malawianen, Engelsen en Nederlanders. Op onze bijbelkring zijn we begonnen met het doen van de verkorte alpha-cursus en het is mooi om te zien hoe het aanslaat bij deze groep. Deze avond bekijken eerst 20 minuten een uitleg van Nicky Gumble over waarom Jezus moest sterven en daarna praten we er in groepjes over door. Er worden vragen behandeld die in de kerk vaak niet aan de orde komen. We doen nieuwe ontdekkingen met elkaar. "How deep the Father's love for us" zongen we spontaan aan het eind van deze avond. Dat was een gemeente belijdenis. Met de ervaring van de bijbelkring hoop ik de cursus ook te kunnen doen in het ziekenhuis met het personeel.

Kuchita Pamoza

Van 19 juli tot 7 augustus verbleven 16 Delftse jongeren en 3 begeleiders in Ekwendeni. Ze werkten aan 5 verschillende projecten op basis van hun gaven en interesses:

- Een groepje met interesse in kunst (waaronder een student aan de Kunstacademie) werkte met Malawiaanse straatkunstenaars aan illustraties voor nieuw zondagschoolmateriaal. Naast werken aan illustraties, deden ze ook Bijbelstudie met de Malawiaanse kunstenaars die niet heel vaak meer een kerk van binnen zagen.
- Een groep met een achtergrond in de bouw, werkte met de jeugdvereniging van Ekwendeni aan de renovatie van een huis van een jonge weduwe met 4 kinderen.
- Een groep studenten bedrijfskunde, marketing en logistiek werkte aan een business plan voor de exploitatie van 20 hectare landbouwgrond die de kerk in bezit heeft. Hun doel was een idee te ontwikkelen waarmee minimaal 75.000 euro per jaar aan winst zou kunnen worden gemaakt.
- Een groep meiden werkte met de zondagschool van een gemeente vlakbij Ekwendeni aan een vakantiebijbelweek. Zij lieten de zondagschoolleiding nieuwe werkvormen zien. Ondertussen leerden ze zelf al doende hoe je flexibel je programma moet omgooien als er niet 80 maar 300 kinderen blijken te komen.
- Eén groep werkte samen met jongeren van een organisatie uit Mzuzu (20 kilometer van Ekwendeni) aan een evenement voor en over straatkinderen. Ze werden geconfronteerd met schrijnende armoede en waren verrast hoe jongeren die het zelf ook helemaal niet breed hebben, zich toch vrijwillig wilden inzetten voor deze straatkinderen.

De werkprojecten werden onderbroken door een gezamenlijk jongerenweekend met Delftse en Malawiaanse jeugd rondom thema's uit de Bergrede. Tijdens dit weekend werd er uiteraard ook samen gezongen, gesport en Malawiaans gedanst.

De laatste dagen van de reis en de terugreis werden gebruikt om ook nog andere delen van Malawi te zien: de witte stranden van Lake Malawi en twee nationale parken.

De groep hield een weblog bij op www.malawi2012.nl. Hun verhalen zijn daar nog na te lezen.

“Kuchita pamoza”, samenwerken. Dat was het motto dat de groep jongeren had meegegeven aan hun werkvakantie in Malawi. Tijdens de reis werkten Nederlandse en Malawiaanse jongeren samen aan een aantal concrete projecten. Daarbij kon iedereen zijn eigen kennis en vaardigheden inbrengen.

Zo werkten 3 meiden samen met een bestaande jeugdgroep van de organisatie “God cares” aan het organiseren van een evenement om de problemen van straatkinderen onder de aandacht te brengen. Samen met Malawiaanse jongeren gingen ze twee-aan-twee op pad om straatkinderen te interviewen. Ze bezochten een aantal van die straatkinderen ook thuis (in Malawi en veel andere Afrikaanse landen slapen straatkinderen 's nachts nog wel in een huis van familie, maar zwerven verder de hele dag op straat). Dat maakte veel indruk. Hun ervaringen verwerkten ze samen met de jeugdgroep in een theaterstuk. Dat hebben ze tijdens het evenement “Streetchildren, who cares?...” opgevoerd voor honderden kinderen en een grote groep genodigden, onder wie afgevaardigden van het stadsbestuur. Het was een groot succes.

De ervaring van deze 3 meiden is een goede illustratie van het doel van de reis: ze werkten als gelijken samen met Malawiaanse jongeren. In Malawi wordt heel goed theater gemaakt. We hoeven hen niet te vertellen hoe dat moet. We kunnen gewoon meedraaien, onze eigen ideeën inbrengen en zo tot een gezamenlijk mooi resultaat komen.

We vonden het belangrijk om de groep jongeren die ervaring mee te geven. Het is anno 2012 echt niet zo dat Malawi vol zit met zielige arme mensen die zitten te wachten tot iemand uit het Westen hen uit de el-

lende komt helpen. Het zijn Malawianen en heel vaak en vooral Malawiaanse kerken die initiatieven nemen om mensen te helpen. Als zendingswerkers werken we zij-aan-zij met die Malawianen. Dat probeerden we in de werkprojecten naar voren te laten komen.

En dan nog iets. Natuurlijk is er nog wel sprake van een enorm verschil in opleidingsniveau tussen de gemiddelde kerkganger in Nederland en Malawi. Maar zegt dat iets over het “geloofsniveau”? Op een bepaalde manier zijn we in het geloof allemaal “beginners”. Daarom **"Delftse jongeren kregen kritische vragen over waarom ze zo omslachtig deden over “vasten”."** stond er in het midden van de reis een jongerenweekend gepland. Bedoeld om Delftse en Malawiaanse jongeren de gelegenheid te geven zij-aan-zij de Bijbel te lezen en geloofservaringen uit te wisselen rondom thema's uit de Bergrede.

Het was niet zo eenvoudig. Geen kwestie van even een paar jongeren in een groepje bij elkaar zetten en het loopt vanzelf. Het kost moeite. Geen genoeg nemen met veilige algemeenheden, maar dóórvragen. Je eerste afwerende “dat-is-toch-belachelijk”-reactie opschorten en vragen naar redenen achter dat wat jij in eerste instantie belachelijk vond. Maar al doende brak het ijs en kwamen de gesprekken los. Delftse jongeren kregen kritische vragen over waarom ze zo omslachtig deden over “vasten”. Eén Malawiaanse jongere merkte op: “Als je jullie manier van redeneren over de Bergrede-teksten over vasten zou toepassen op de Bergrede-teksten over bidden, dan zouden jullie niet vaak meer bidden...”. Omgekeerd kregen Malawiaanse jongemannen bij het deelthema “huwelijk” kritische vragen over de positie van hun vrouwen.

De reis heeft in de projecten en in de ontmoetingen mooie blijvende resultaten opgeleverd. Bovendien heeft het bijgedragen aan een beter begrip van wat zending inhoudt. Dat is tenminste wat de jongeren teruggaven in de evaluatie. Daarnaast heeft het project – niet in het minst door de vele acties in de voorbereidingsfase – ook enorm bijgedragen aan de versterking van de betrokkenheid van alle gemeentelieden bij Malawi. Daar zijn we erg blij mee. We doen ons werk als werk van de gemeente, gedragen door de betrokkenheid en het gebed van die gemeente.

Hoe hebben Delftse jongeren de reis ervaren? Een korte impressie.

19 juli op Kumuzu International Airport zetten we voet op Malawiaans grondgebied. Deze eerste stappen werden gedaan onder het toezicht van Martijn en reverant Mtika, die zwaaiend vanaf het terras van de terminal ons begroetten. Vanaf dat moment zouden we ons een goede twee weken in Malawi bevinden. Een tijd waarop we ons uitgebreid hebben voorbereid en waar velen van ons al lang en breed over hebben nagedacht en gefantaseerd.

Tijdens de rit van Lilongwe naar Ekwendeni, konden we al een aardig beeld krijgen van de cultuur. Veel lopende mensen met de meest uiteenlopende goederen op het hoofd gestapeld, spelende kinderen die opspringen bij het zien van een Mzungu (blanke) en veel kleine marktjes waar van alles werd gekocht; van geroosterde muizen tot overheerlijke tomaten.

Na het eerste weekend, konden we dan eindelijk beginnen aan de projecten, wat ook de eerste ontmoeting met de projectmedewerkers van Malawiaanse kant betekende. Nog meer kennismaking met de cultuur. Een cultuur waar het (op tijd) nakomen van afspraken lastig blijkt en waar je niet duidelijk genoeg kan zijn in hetgene wat je verwacht. Aanpassing was dus nodig!

Dat hebben we ook ervaren tijdens het jeugdweekend. De eerste ervaringen waren wat onwennig, omdat ‘jeugd’ in Malawi een iets andere leeftijdscategorie beslaat dan in Nederland.

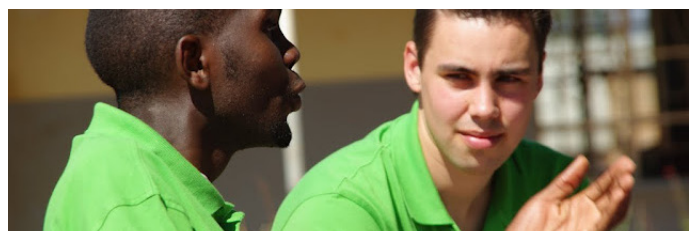
We kregen te maken met ‘jongeren’ die varieerden in leeftijd tussen 22 en 37 jaar; iets dat met name voor de jongere deelnemers aan onze kant lastig was.

Naarmate het weekend vorderde liep het contact steeds beter en hebben we veel van elkaar kunnen leren. Wij Nederlanders zijn flink stil gezet bij radicaliteit: waarom draaien we dingen vaak op zo'n manier dat het in ons ‘geloofsstraatje’ past? Dit kwam goed naar voren bij het bespreken van vasten, een onderwerp waar we wat van mee konden nemen.

Daarnaast hebben we mooie en wijze lessen kunnen trekken uit de manier waarop jongeren en ouderen God de eer geven voor het leven dat ze hebben. Waar wij, in alle rijkdom, de eer vaak bij onszelf houden. Daar zien zij, in hun armoede, juist het grote werk van God, die hen door het leven helpt! Het enthousiasme waar ze dat mee doen, is indrukwekkend en enthousiasmerend.

Al met al kunnen we als groep terugkijken op een onvergetelijke reis, waar we veel nieuwe mensen mochten ontmoeten, konden genieten van de vreugde en enthousiasme, maar waarin we ook hebben kunnen zien, dat niet alles zo vanzelfsprekend is als dat wij hier in Nederland ervaren.

Marinus Meinster

Gezin

Thomas en Marije zijn na een lange vakantie aan het nieuwe schooljaar begonnen op de Malawiaanse school. Ze hebben het daar gelukkig weer goed naar hun zin. Ook geniet Thomas heel erg van zijn ochtend en middag Nederlandse school bij juf Rianne. Hij is nu net aan groep 4 begonnen. Met Marije doen we nu ook af en toe kleuterschool, vaak samen met Lukas Visser. Verder zit Marije er graag bij als Anneke homeschooling doet met Thomas. We zijn vaak verbaasd over wat ze allemaal al kan ontcijferen. 's Middags bouwen ze hutten of klimmen ze in bomen. Ruth loopt en rent door en om het huis. Ze wil alleen nog maar op de rug van mama Ellen als ze Thomas en Marije van school haalt. Ze gaat steeds meer praten en houdt erg van boekjes lezen. "Boeka lese" zegt ze dan...

Contactgegevens

Martijn en Anneke van den Boogaart, c/o Ekwendeni Mission Hospital, PO Box 19, Ekwendeni, Malawi.
Tel: +265 999 125 234 (Martijn), +265 999 156 109 (Anneke) Email: martijnenanneke@bewogenmetmalawi.nl Skype: [mvdboog](https://www.skype.com/people/mvdboog) en [anneke.snoep](https://www.skype.com/people/anneke.snoep)

Meebidden

Wilt u meedanken voor:

- de jongerenreis die in veel opzichten goed verlopen is.
- hoe goed het met de kinderen gaat op school en thuis
- de gemotiveerde zorg die in het ziekenhuis gegeven wordt, onder moeilijke omstandigheden voor patiënten en personeel
- de ervaren zegen op de alphacursus die de bijbelkring ter hand heeft genomen

Wilt u meebidden voor:

- verdere uitwerking van de plannen die tijdens de jongerenreis zijn gemaakt. Dat ze mogen bijdragen aan de groei van de kerk in alle opzichten.
- wijsheid hoe het ziekenhuis toegankelijk kan blijven voor mensen met weinig middelen en toch draaiende kan blijven.
- mogelijkheden om de clinical officers meer salaris en andere motiverende voorwaarden te bieden zodat ze voor Ekwendeni Mission Hospital blijven werken.
- wijsheid voor Anneke nu ze voor een aantal maanden de enige arts is na het vertrek van beide collega artsen.
- dat de alpha cursus in het ziekenhuis goed van start mag gaan en personeel mag helpen om samen te groeien en samen te werken in geloof.

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl
giften GZB: giro 28016

Martijn en Anneke van den Boogaart zijn vanuit de hervormde gemeenten van Delft (wijkgemeente Mattheüs) en Oud-Beijerland door de GZB uitgezonden. De GZB is één van de zendingsorganisaties binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Martijn en Anneke worden ondersteund door een thuisfrontcommissie in Delft en Oud-Beijerland.

Hartelijk dank voor uw meeleven, meebidden of meegeven. Giften voor het werk van Martijn en Anneke blijven welkom op rekeningnummer 1468.25128 ten name van de Hervormde Diaconie te Delft of rekeningnummer 1381.59394 ten name van de Hervormde Zendingscommissie te Oud-Beijerland in beide gevallen onder vermelding van "Fam. Van den Boogaart – Malawi".

Voor adreswijzigingen en overige informatie kunt u terecht bij onderstaande adressen: TFC Delft: Arjan & Joëlle Gooijer, Laan van Altena 24, 2613 AJ Delft, 015-2146992, tfc-delft@bewogenmetmalawi.nl; TFC Oud-Beijerland: Arnoud van den Boogaart, Oostdijk 93, 3261 KC Oud-Beijerland, 0186 842182, tfc-obl@bewogenmetmalawi.nl